

חוק גנים לאומיים ושמורות טבע (תיקון מס' 3)

תשל"ה-1974 *

תוספת פרק

1. בחוק גנים לאומיים ושמורות טבע, תשכ"ג-1963: (להלן - החוק העיקרי), הפרק הששי יסומן פרק שביעי ולפניו יבוא:

"פרק ששי: אתרים לאומיים"

הגדרות 342. בפרק זה -

"אתר לאומי" - מבנה או קבוצת מבנים או חלק מהם לרבות סביבתם הקרובה שהם בעלי חשיבות לאומית היסטורית בהתפתחות הישוב בארץ;

"פגיעה" - לרבות השמדה, הריסה, חבלה או שינוי של צורה.

142. ראה שר הפנים שמן הראוי לשמור על אתר לאומי מפני פגיעה בו, רשאי הוא להכריז ברשומות, בהתייעצות עם המועצה, שהוא אתר לאומי ואם ראה צורך בכך - לקבוע גבולותיו; הוראות סעיפים 4 עד 8 יחולו על אתרים לאומיים, בשינויים המחוייבים לפי הענין.

142. שר הפנים רשאי, לאחר התייעצות במועצה, להתקין תקנות לאיסור הפגיעה באתר לאומי ולהסדרת השמירה עליו, החזקתו, הגנתו והטיפול בו, בין דרך כלל ובין לאתר לאומי פלוגי.

142. (א) שר הפנים רשאי להטיל בצו, בהתייעצות עם ראש הממשלה - על רשות הגנים, או בהתייעצות עם שר החקלאות - על רשות שמורות הטבע, והכל - בהסכמת שר האוצר, ביצוע הוראות פרק זה והתקנות על פיו.

(ב) ביצוע כאמור יכול שיהיה כשיתוף עם רשות מקומית ואף מחוץ לשמורת טבע או גן לאומי.

142. לענין ביצוע שהוטל לפי סעיף 142 יהיו בידי הגוף המבצע הסמכויות שניתנו לה על פי חוק זה.

2. בסעיף 48 לחוק העיקרי, במקום "או כשמורת טבע" יבוא "כשמורת טבע או כאתר לאומי".

יוסף בורג
שר הפנים

אהרון אוזן
שר החקלאות

יצחק רבין
ראש הממשלה

אפרים קציר
נשיא המדינה

* נחקבל בכנסת ביום ט' בטבת תשל"ה (29 בדצמבר 1974); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1081, תשל"ג, עמ' 424.

1 ס"ח תשכ"ג, עמ' 149; תשכ"ד, עמ' 168; תשכ"ח, עמ' 80.